

handlingen af de her omhandlede Sager samt at føre Tilsyn med Overholdelsen af de udstedte Bekendtgørelser om Kystfredning ansættes en Kystinspektør, der udnevnes af Landbrugsministeren, og denne Kystinspektør har saa ifølge § 2 at foretage en Undersøgelse af alle Landets Kyster og for hvert Amt at udarbejde og til Landbrugsministeren at indsende et motiveret Forslag til de Foranstaltninger, han maatte anse fornødne til Fredning af Amtets Kyststrækninger. Der opnaas herved, at man faar en sagkyndig Mand, som ikke ser paa de enkelte Lodders Interesser, men derimod tager Kysten som en Helhed, og det har med Rette været fremhævet som en stor Mangel ved de nuværende Forhold, at man, naar der nedlægges Forbud paa en Kyst, kun tager Hensyn til den enkelte, maaske meget smalle Parcel, medens der ikke tages Hensyn til Naboens Parcel, naar han ikke ønsker Forbud nedlagt, altsaa kun til den ene og ikke til den anden Side. Det er klart, at Havet respekterer ikke de forskellige Ejendommens Grænser, men tager bort over hele Kysten, saa det nytter ikke mig noget, at jeg beskytter min Del af Kysten, naar ikke min Nabo samtidig beskytter sin Del. Efter dette Forslag vil Naboen altsaa være tvungen til, eller rettere sagt, det offentlige paatager sig saa at beskytte hans Kyst, hvad enten han vil eller ej. Denne Tanke tiltaler mig derfor, og jeg kan slutte mig til den. Jeg skulde kun gøre en lille Bemærkning til den højtærede Landbrugsminister om Affattelsen af § 1 med Hensyn til Kystinspektørens Stilling, idet jeg mener, at den er bleven noget for underordnet, kan jeg næsten sige. Han er den sagkyndige, og hans Ord bør have megen Vægt. Han er efter Forslaget adjungeret Landvæsenskommissionen, men har ingen Stemmeret. Jeg tror, det vilde være heldigt, hvis det formelt lader sig gøre, at han fik Stemmeret i Landvæsenskommissionen. Man kunde maaske gaa endnu videre — men det er ganske vist en Tanke, jeg ikke nærmere har gennemtænkt endnu — og lade det første Udkast, det første Forslag af Kystinspektøren, gælde som Grundlag, og kun, hvis der skete Indsigelse fra nogen af Parterne, enten af Lodsejerne eller af Stenfiskerne, skulde Landvæsenskommissionen træde til. Jeg gør denne Bemærkning, fordi et af de Punkter, som maaske ville gøre, at dette Forslag i det hele har vanskeligt ved at trænge igennem her i Rigsdagen, naturligvis er det finansielle. Den højtærede Minister har ikke hverken i Mo-

tiverne eller ved Fremsættelsen oplyst noget om, hvor meget han antager, det vil komme til at koste, og jeg erkender, at den højtærede Minister vistnok heller ikke har været i Stand til at oplyse det, men ganske vist helt billigt vil dette Forslag ikke blive. En Landvæsenskommission er ikke en saadan helt billig Affære, ca. 70 Kr. kan man regne, at den koster, og en Overlandvæsenskommission, som bestaar af endnu flere Medlemmer, nemlig, saa vidt jeg erindrer, af Amtmanden og 4 Medlemmer, bliver endnu kostbarere. Skal der afholdes — og det tror jeg efter dette Lovforslag, at der vil blive — en stor Række af Landvæsenskommissioner og Overlandvæsenskommissioner, bliver det ikke saa ganske billigt en Affære. Hvis man derfor kunde finde en Form, der gør det billigere, vilde det være hensigtsmæssigt og heldigt. Særlig tænker jeg paa, at naar Sagskundskaaben er repræsenteret gennem Kystinspektøren, bør han ogsaa have saa stor Indflydelse paa Forholdenes Gang som muligt. Det eneste Punkt, hvor man kan se, hvad Omkostningerne blive, er ved Bestemmelsen om Kystinspektørens Lønning, som findes i § 9. Den er der vist ikke noget at indvende imod, men det bliver vist ogsaa den mindste af de finansielle Byrder, dette Forslag vil medføre.

Tilsynet er efter § 11 tænkt overladt til Kystinspektøren og Politiet med Bistand af Fiskerikontrollen og Krydstoldvæsenet. Det er vist en ganske rigtig Tanke, at saavel Fiskerikontrollen som Krydstoldvæsenet skulde hjælpe til med at føre Tilsynet, og jeg tror ogsaa, de godt kunne paatage sig det. Om det kan ske uden Forøgelse af Udgiften, tør jeg ikke have nogen Mening om lige i dette Øjeblik.

Jeg skal saa kun omtale, at Bøderne ere ganske væsentlig forhøjede i § 10. I det Forslag, som i Fjor kom herop til Forhandling, vare Bøderne satte for første Gang til 5—25 Kr., anden Gang 10—50 Kr. og 3die Gang 50—300 Kr. I dette Lovforslags § 10 er Bøden sat fra 20—200 Kr., som i Gentagelsestilfælde kan stige til 2,000 Kr., altsaa en meget betydelig Stigning. Det glæder mig meget, at den højtærede Minister har taget Munden saa fuld; jeg tror slet ikke, han har taget den for fuld, thi det er min Overbevisning, at skal man virkelig en Gang træde kraftigt op mod Overgreb paa dette Omraade, maa der strenge Bøder til. Det skal nu ikke kunne siges, at jeg udtaler dette, fordi jeg vil de fattige Stenfiskere til Livs, det er slet ikke min Mening; men det, jeg vil til Livs, er